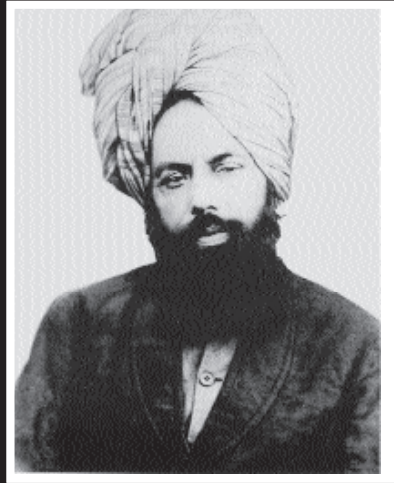

redding

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908).

De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1891 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is ‘Er is geen dwang in de godsdienst’ (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede contacten met al hun medemenssen. Hun motto is ‘Liefde voor iedereen, haat voor niemand.’

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de

Messias geloofden en daarom werden vervolgd. Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in ‘*taqdier*’, de ‘maat der dingen’; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

Al-Islaam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag, | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich | jaarabbonnementen: binnenland euro 24,- | buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | giro nr. 95707 | © *Al-Islaam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijks publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken gezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs.
Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaif.
Vertalingen: Latief Verhagen
Fotografie: Abdur Rehman Mir
Administratie: Mohammad Anwar
Marketing: Munir Ahmad Tariq
Distributie: Shakil Sirajdin
Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَكُرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ
إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيشِي إِنْ مِتُّوْكَ وَرَافِعُكَ إِنْ
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

En zij maakten plannen (tegen Jezus). Allah maakte ook plannen (tegen hen), maar Allah voorziet het beste.

Toen Allah zeide: ‘O Jezus, Ik zal u [een natuurlijke dood] doen sterven en u tot Mij opheffen en u zuiveren van de [aantijgingen der] ongelovigen...’

DE HEILIGE KORAN 3:55-56

De Heilige Profeet^s zeide:
De Messias zal het kruis breken.

BUKHARI

Redding

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ: إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

Ik [Jezus^a] zeide niets tot hen, dan het-
geen Gij mij hebt geboden: Aanbidt Allah,
mijn Heer en uw Heer. En ik was getuige
van hen, zolang ik in hun midden ver-
bleef, maar nadat Gij mij deedt sterven,
waart Gij de Bewaker over hen, en Gij zijt
getuige van alle dingen.

DE HEILIGE KORAN 5:118

En Jezus leerde hen, zeggende: (...) Niet eenieder,
die tot mij zegt: Here, Here, zal het koninkrijk der
hemelen binnengaan, maar wie doet den wil mijns
Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien
dage tot mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in
Uw naam geprofeteerd en in Uw naam boze gees-
ten uitgedreven en in Uw naam vele krachten
gedaan? En dan zal ik hun openlijk zeggen: Ik
heb u nooit gekend, gaat weg van mij, gij werkers
der wetteloosheid.

MATTHEÛS 7:22

omslag Jozef van Arimathéa neemt Jezus^a af van het kruis (naar Joh. 19:38-39).
Houtgravure door Gustave Doré, ca. 1870. Naast na te denken over het verhaal
over de kruisiging vragen we eerlijke lezers ook te erkennen dat islamitische
klederdracht langer een onderdeel is geweest van de christelijke cultuur dan de
tegenwoordige wijze van kleden in de Westerse wereld (zie de klederdracht op
de gravure). Het portret is afkomstig van de Lijkwade van Turijn
(www.shroud.com).

Het zijn niet de legenden geweest, om de ware Jezus heen gewe-
ven, die het Christendom al bijna tweeduizend jaar bij elkaar heb-
ben gehouden en geholpen hebben de aanvallen te weerstaan van
de rede en de toenemende intellectuele verlichting door de voor-
uitgang in de wetenschap. Noch heeft zij overleefd bij gratie van
een mystiek geloof in de Drie-eenheid. Wat de kern van het
Christendom bijeen heeft gehouden, is de schoonheid van de per-
soon en de leer van Jezus Christus. Het is het Goddelijke gedrag
en niet de Goddelijke Persoon van Jezus dat zo mooi is geweest
om na te volgen. (...) Het is nog altijd even schoon en beminne-
lijk als altijd. Het heeft de christelijke harten en gedachten zo
sterk beïnvloed dat christenen vast blijven houden aan Jezus en
liever hun ogen sluiten voor de tegenspraken in hun geloof, dan
dat ze zich van hem af wenden.

De ware grootheid van Jezus ligt erin, dat hij de krachten van
het kwaad overwon, die hadden samengespannen om hem te ver-
nietigen, ondanks het feit dat hij een kwetsbare mens was en niets
meer. Deze overwinning van Jezus is iets waarin alle kinderen van
Adam kunnen delen. (...)

Zo zien wij Jezus en dat is waarom wij zoveel van hem hou-
den. Zijn stem was de stem van God en niet de stem van zijn
eigen ambities. Hij sprak wat hij door God bevolen was te zeggen,
niet meer en niet minder. Hij aanbad God zijn leven lang, en
Hem alleen, en vroeg nooit iemand te buigen voor hem of zijn
moeder of de Heilige Geest. Dit is de ware Jezus tot wie wij alle
christenen uitnodigen om terug te keren.

— Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh}

KHALIFATUL MASIH IV

Christianity: a Journey from Facts to Fiction. Londen: Islam
International Publications Ltd. 1994; 121-123

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
rh) *rahmatu llahi alaihi/ha*: 'Allah zij hem/haar genadig'
aba) *ayyadahu llâhu ta 'âla bi-nasrihi l-'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode.
Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (sura:vers).

De kruisiging van Jezus^a en zijn leven in India

Abdul Haq Compier

De natuurkundige Albert Einstein heeft eens gezegd dat schoonheid het beste criterium is voor waarheid. We zijn nu een eeuw verder en we beginnen hem te begrijpen. Hij zei dat als je verschillende waarnemingen hebt gedaan, en je wilt deze waarnemingen ordenen in een formule — oftewel, je wilt de waarheid formuleren die ‘achter’ deze waarnemingen zit — dan is de formule die de waarnemingen verbindt op de meest eenvoudige en elegante manier, waarschijnlijk de ware formule. Ik ben dankbaar aan God en de Ahmadiyya gemeenschap, dat ik voor Nederland de gelegenheid heb gekregen om de eenentwintigste eeuw voor de religie in te luiden met het mooiste verhaal van deze tijd. En ik denk dat dit verhaal de wereld in de komende eeuw volledig zal veranderen.

Het verhaal is eenvoudig: het is het verhaal van de profeet Jezus^a die gered wordt van zijn tegenstanders, die hem wilden vermoorden door hem te kruisigen, en die vervolgens op reis gaat naar joodse stammen in Afghanistan en India. Er is zulk mooi en zo veel materiaal over dit verhaal, dat ik mij in mijn lezing vandaag grotendeels zal beperken tot het lezen van een selectie. Ik zal u stapsgewijs meenemen langs belangrijke momenten in het leven van Jezus^a die gedocumenteerd zijn in de geschiedenisboeken. Er worden veel andere verhalen verteld over Jezus^a. Ik zal vandaag niet proberen al die andere verhalen te weerleggen. De schoonheid van het verhaal dat ik zal vertellen wil ik voor zichzelf laten spreken. Dan kunt u zelf dieper ingaan op de grote hoeveelheden materiaal die hierover beschikbaar zijn.

Het verhaal is bekend sinds 1899, toen Ahmad^a, de stichter van de Ahmadiyya gemeenschap, de aandacht van de wereld vestigde op een graf in Kashmir van een profeet genaamd Yus Asaph, die plaatselijk ook bekend stond als Jezus^a.

Ik heb in de uitnodiging [van de jaarlijkse bijeenkomst 2002] beloofd om aandacht te besteden aan wetenschappelijk onderzoek dat de afgelopen eeuw werd gedaan naar dit onderwerp. Als ik u heb meegenomen langs het leven van Jezus^a, zal ik nog ingaan op enkele van deze ontdekkingen. Ik zal me beperken tot enkele punten uit het boek *Het Jezus Komplot*, dat werd geschreven door twee Duitse wetenschappers. Tot slot zal ik even ingaan op de betekenis van dit verhaal voor onze wereld van vandaag en voor onze toekomst in de 21e eeuw.

Welnu dan ons verhaal. Het begint 2000 jaar geleden in Jeruzalem. We zijn in de tuin van Gethsemane, als Jezus^a weet dat hij binnenkort gearresteerd zal worden. Ik lees nu uit het Evangelie van Mattheüs:

Toen ging Jezus met [de discipelen] naar een plaats, genaamd Gethsemane, en hij zeide tot de discipelen: Zet u hier neder, terwijl ik heenga om daar te bidden. En hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs mede en hij begon bedroefd en beangst te worden. Toen zeide hij tot hen: mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens

toe; blijft hier en waakt met mij. En hij ging een weinig verder, en hij wierp zich met het aangezicht ter aarde en bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker mij voorbijgaan; doch niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt. (Matt. 26.36-39)

Jezus^a was verraden, en hierna werd hij gearresteerd en berecht. De rechter Pilatus deed zijn best om hem vrij te pleiten, maar toen het volk in opstand kwam gaf hij

Jezus^a aan hun oordeel over, waarop zij hem lieten kruisigen (Matt. 27:11-26). Toen hij aan het kruis hing riep Jezus^a de woorden die ons nu heel bekend zijn. Hij zei in het Aramees: *Eli, Eli, lama shabakhtani* (Matt. 27:46). Het betekent: ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?’ Dit is in feite een gebed, namelijk uit Psalm 22. Dit is een mooie psalm; het gaat over iemand die gered wordt van de dood. Ik lees hem u voor in gedeelten:

Psalm 22

- 2 Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, bij de woorden van mijn jammerklacht?
- 3 Mijn God, ik roep des daags, en Gij antwoordt niet, en des nachts, en ik kom niet tot stilte.
- 8 Allen die mij zien, bespotten mij, zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd:
- 9 Wentel het op de HERE - laat Die hem verlossen, hem redden, Hij heeft immers welgevallen aan hem!
- 12 Wees dan niet verre van mij, want nabij is de nood, en er is geen helper.
- 17 Want honden hebben mij omringd, een bende boosdoeners heeft mij omsingeld, die mijn handen en voeten doorboren.
- 18 Al mijn beenderen kan ik tellen; zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij.
- 19 Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad.
- 20 Maar Gij, HERE, wees niet verre; mijn Sterkte, haast U mij ter hulpe.
- 21 Red van het zwaard mijn ziel mijn eenzame, van het geweld van de hond.
- 22 Verlos mij uit de muil van de leeuw, en van de horens der woudossen. Gij hebt mij geantwoord!
- 23 Ik zal Uw naam aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente zal ik U lofzingen.
- 24 Gij, die de here vreest, looft Hem, verheerlijkt Hem, gij ganse nageslacht van Jakob, en hebt ontzag voor Hem, gij ganse nageslacht van Israël.
- 25 Want Hij heeft niet veracht noch versmaad de ellende van de ellendige, en Zijn aangezicht niet voor hem verborgen, maar Hij heeft gehoord, toen hij tot Hem riep.

In oudere vertalingen van Lucas 24:51 staat ‘en hij werd opgenomen in de hemel’. In de laatste vertalingen komt deze zin echter niet meer voor omdat hij een latere toevoeging was aan de oorspronkelijke tekst.

Jezus hing 6 uren aan het kruis. Nadat hij van het kruis werd afgenomen vertrouwde Pilatus het lichaam bij uitzondering toe aan een vriend van Jezus^a, Nicodemus, uit de broederschap van Jezus^a die ‘Essenen’ werden genoemd. Het woord ‘Esseen’ komt van het Aramese woord ‘Assaya’, wat betekent ‘genezer’. Nicodemus was een arts. Ze legden Jezus^a in een privégraf van een andere vriend, Jozef. Ze zalfden hem met dertig kilo zalf van Aloë en Mirre en wikkelden hem in een doek (Joh. 19:38-40).

Drie dagen later was Jezus^a weer op de been. Ik lees nu het einde van het Lucas-Evangelie: *En terwijl [de discipelen] [over hem] spraken, stond [Jezus] zelf in hun midden en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen. Doch hij zeide tot hen: Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart? Ziet mijn handen en voeten, dat ik het zelf ben, betast mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, gelijk gij ziet, dat ik heb. [en bij dit woord toonde hij hun zijn handen en voeten.] En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zeide hij tot hen: hebt gij hier iets te eten? Zij reikten hem een stuk van gebakken vis toe. En hij nam het en at het voor hun ogen. (...) En hij leidde hen naar buiten tot bij Betanië en hij hief de handen omhoog en zegende hen. En het geschiedde, terwijl hij hen zegende, dat hij van hen scheidde. En zij keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap, en zij waren voortdurend in de tempel, lovende God.*

Jezus^a leefde dus en hij ging weg. Waar ging hij nu naartoe? In oudere vertalingen staat hier ‘en hij werd opgenomen in de hemel’. In de laatste vertalingen komt deze zin echter niet meer voor omdat hij een latere toevoeging was aan de tekst.

Jezus^a zegt in het Johannes Evangelie: *En ik heb nog andere schapen, die niet van deze stal zijn; dezen moet ik ook toebrengen en zij zullen mijn stem horen.* (Joh. 10:16)

Jezus^a zegt in het Evangelie dat hij was gestuurd naar de ‘verloren schapen van het huis Israëls’ (Matt. 15:24). De Israëlieten leefden niet alleen in Palestina; de twaalf stammen van Israël waren ver voor de komst van Jezus^a al tot in India verspreid geraakt in de zogenaamde ‘diaspora’. De historici zijn het erover eens dat de koningen van Assyrië tien stammen van Israël weg hebben gevoerd naar de andere kant van de Eufraat, en dat deze stammen nooit meer zijn teruggekomen.

Aan de andere kant van de Eufraat liggen Iran en Afghanistan. Een heel interessant feit is dat de naam ‘Afghanistan’ volgens de Afghanen zelf genoemd is naar een Israëlitische prins, Afghan, de zoon van Eremia, de zoon van Saulus, Koning van Israël, wiens nageslacht in de tijd van gevangenschap werd weggevoerd en door de overwinnaar in de bergen van Kabul en Kandahar.¹

Jezus vertrok uit Palestina en ging op weg naar deze joden van Afghanistan. De band met Afghanistan is niet vreemd aan het christendom. Van oudsher geloven de chris-

tenen dat de discipel Thomas door Jezus^a naar Afghanistan was gestuurd en ook in India het Evangelie heeft geleerd aan een Syrische gemeenschap.

In de zogenaamde *Handelingen van Thomas* staat geschreven dat Jezus^a, na zijn ‘hemelvaart’, Thomas naar Afghanistan toe zond. Thomas zei toen ‘hoe kan ik dat doen, in zo een ver land waar ik niemand ken?’. Dan staat er dat Jezus^a uit medelijden met Thomas weer ‘nederdaalde uit de hemel’ om met hem mee te gaan op reis!

Kunt u mij nog volgen? Het verhaal is echt eenvoudig hoor. We blijven gewoon op aarde. We zijn nu met Jezus^a en Thomas van Palestina op weg naar Afghanistan.

In de *Handelingen van Thomas* wordt beschreven dat Jezus^a en Thomas op de weg van Syrië naar Noord-Iran, een stad bereikten, Nisibis genaamd. Daar vroeg de koning van de stad Thomas om een paleis te bouwen in Romeinse stijl. Thomas deed daar zes maanden over. Jezus^a predikte ondertussen tot de koning.

Er wordt ook verteld dat Jezus^a en Thomas samen naar een bruiloftsfeest gingen: *Na de bruiloftsceremonie ging Thomas vandaar. De bruidegom lichtte het gordijn op dat hem scheidde van zijn bruid. De bruidegom dacht dat hij Thomas met de bruid zag spreken, en hij vroeg verbaasd: ‘Hoe kunt u hier zijn? Zag ik u dan niet vóór iedereen weggaan?’ En Jezus^a antwoordde: ‘Ik ben niet Thomas, maar zijn broeder’.*

Een ander interessant punt in dit verhaal is de bekering van Paulus in Damascus, een

‘En ik heb nog andere schapen, die niet van deze stal zijn; dezen moet ik ook toebrengen en zij zullen mijn stem horen.’ (Joh. 10:16)

stad in Syrië (I Cor. 15:8). Paulus had Jezus^a in Palestina nooit ontmoet en vervolgde Jezus^a en zijn discipelen. In het Nieuwe Testament staat dat Paulus echter plotseling tot het christendom werd bekeerd in Damascus. Paulus zegt dat zijn bekering kwam door een visioen dat hij zag. Maar de Australische bijbelkenner Ernest Docker schrijft hierover:

Toen Jezus bemerkte dat hij niet langer veilig was in Galilea, begon hij zijn reis om de verloren stammen Israëls in het Oosten via Damascus op te zoeken... Dit kan de reden zijn geweest waarom door de joodse autoriteiten afgezanten waren gezonden om daar vervolgingen op touw te zetten. Jezus, van Saulus’ komst op de hoogte zijnde, ging uit zoals [de profeet] Elia van weleer, om zijn vijanden te ontmoeten, en het gevolg van zijn wonderbaarlijke persoonlijke macht was de bekering van vervolger tot discipel. (...) Dit gezichtspunt wordt gesteund door Johannes Weiss, (‘Paul and Jesus’, p. 31): ‘Paulus’ visioen en bekering zijn psychologisch onbegrijpelijk, behalve wanneer wordt aangenomen dat hij werkelijk en diep onder de indruk was van de menselijke persoonlijkheid van Jezus’.²

Via Damascus, Nisibis en Iran bereikte Jezus Afghanistan en Kashmir. Onderweg nam hij de naam Yus-Asaf aan, wat onder andere betekent ‘Jezus Verzamelaar’.

In 115 n. Chr. werd een geschiedenisboek geschreven in het Sanskriet. Daarin wordt verteld over een ontmoeting van Jezus^a met een Hindu koning vlakbij Srinagar:

**‘Het graf ... staat algemeen bekend is als dat van een profeet die tot de bewoners van Kashmir was gezonden. (...) Zijn naam was Yus Asaph.’
(De Grote Geschiedenis van Kashmir, 1750 n.Chr.)**

Op een dag trok hij (Raja Shalewahn) naar een land in het Himalaya-gebergte. Daar zag hij een Raja van de Saṣas te Wien (ong. 15 km van Srinagar) die een blanke gelaatskleur had en witte klederen droeg. Hij vroeg wie hij was. Hij antwoordde dat hij Yusashafat was en uit een vrouw geboren was, en hij zei dat hij de waarheid sprak en de religie moest zuiveren.

De Raja vroeg ‘Wat is uw godsdienst?’ Hij antwoordde: ‘O Raja! Toen de waarheid was verdwenen en er (aan het kwaad, vert.) geen grens was in het Buitenland, verscheen ik daar en door mijn werk leden de schuldigen en bozen en ik leed ook onder hun handen’. (...)³

Jezus^a predikte in Kashmir tot de joden. Maar ook de Boeddhisten lijken van hem onder de indruk te zijn geweest. Jezus^a staat als een zogenaamde ‘Bodhisattva’ vermeld in de geschriften van de Boeddhisten, onder de namen ‘Isa’, ‘Jo-Asaf’ en ‘Metiyya’. De Russische reiziger Nicholas Notovitch bezocht in 1894 enkele Boeddhistische kloosters in Kashmir en schreef over zijn vondsten het boek *The Unknown Life of Jesus Christ*. In dit boek staat onder andere een preek die in India van Jezus^a is overgeleverd. Zij luidt als volgt:

God de Vader maakt geen onderscheid tussen Zijn kinderen, die Hem allen even lief zijn.

Vreest uw God, buigt de knie voor Hem alleen, en aan Hem moeten uw offerandes worden gebracht.

De Eeuwige Rechter, de Eeuwige Geest, vormt de Ene en ondeelbare Ziel van het

Heelal, Die alleen het Al schept, behelst en leven geeft. Hij alleen heeft gewild en geschapen, Hij alleen heeft van eeuwigheid bestaan en zal zonder einde bestaan; Hij heeft geen gelijke in de Hemelen noch op de aarde.

De Grote Schepper deelt Zijn macht met niemand, laat staan met levenloze dingen zoals gij [Hindoes, red.] zijt onderwezen, want alleen Hij bezit de hoogste macht.

Hij wilde het en de wereld verscheen. ...

En Hij heeft aan de mens onderworpen het land, de wateren, de dieren en al hetgeen Hij heeft geschapen en wat Hij in onveranderlijke orde in stand houdt door de duur van elk vast te stellen.

De toorn van God zal weldra over de mens worden uitgestort, daar hij zijn Schepper heeft vergeten en Zijn tempels met gruwelen heeft gevuld en een menigte schepselen aanbidt, die God aan hem heeft onderworpen.

Jezus^a werd in India een gevierde profeet en hij leefde er nog lang en gelukkig. Zijn graf is na zijn dood steeds geëerd en onderhouden gebleven, eerst door joden en toen door moslims.

In een Arabisch geschiedenisboek van ongeveer 1000 jaar oud, *Kamal-ud-din*, staat dat: *[Yus Asaph] door verscheidene landen en steden [zwierf], totdat hij ... Kashmir bereikte. Hij trok door het land en leefde daar en verbleef er tot zijn dood. Hij verliet zijn stoffelijk lichaam en steeg op tot het licht. Voordat hij zijn laatste adem uitblies riep hij een van zijn discipelen, Babad genaamd, die hem diende en verzorgde en in alle dingen bedreven was, en sprak tot hem als volgt: ‘Mijn vertrek van deze wereld is nabij. Doe*

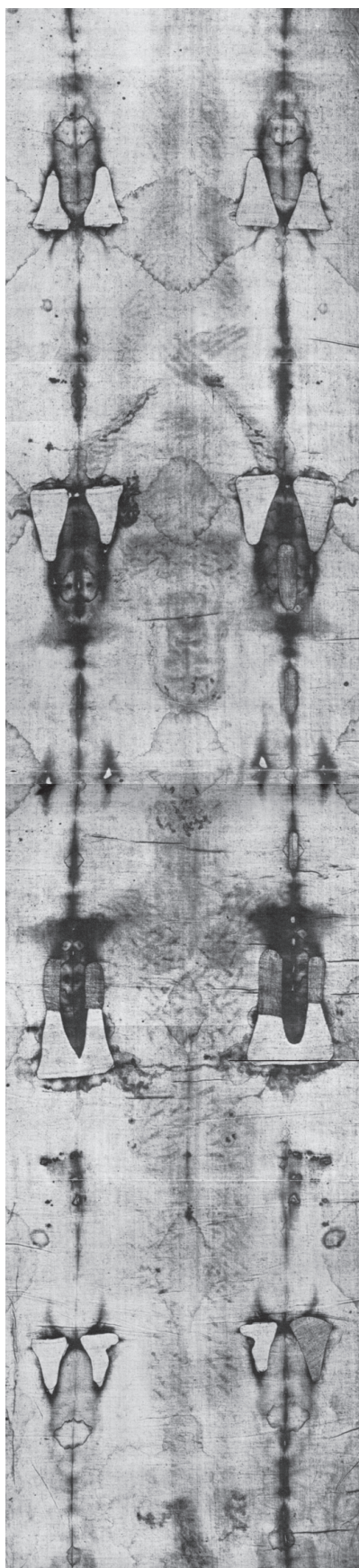
In de Westerse wereld ziet de gewone man, ongeacht of hij de christelijke dogmatiek begrijpt, het Christendom als een onlosmakelijk onderdeel van zijn cultuur en beschaving. We moeten onthouden dat de kracht van christelijke waarden, waar zij dan ook overleven, niet ligt in een reeks mythische geloofsartikelen. Deze ligt veeleer in de nadruk op zachtmoedigheid, vriendelijkheid, dienstbaarheid aan degenen die lijden en dergelijke, waarden die haast synoniem zijn geworden met het Christendom. Hoewel alle religies deze waarden leren en ze het doel schijnen te zijn dat God heeft voorgeschreven voor de gehele mensheid, benadrukt christelijke propaganda deze waarden voortdurend uitsluitend in relatie tot het Christendom, en is deze er als zodanig in geslaagd de meerderheid te overtuigen. Deze boodschap van medeleven, vriendelijkheid, heiligheid en zachtmoedigheid betovert het oor met haar zoete muziek. Het is gewoonlijk deze romantiek die de mensen aantrekt tot het christelijk geloof. Echter, tegelijk hiermee, en er toch gescheiden van, functioneert de harde politieke en economische werkelijkheid van de Westerse wereld die de rest van de wereld aan zich wil onderwerpen.

Het lijkt erop dat de dogmatische paradox waarmee christenen te leven hebben op één of andere manier ook in hun wereldse leven is geslopen. Vriendelijkheid, nederigheid, tolerantie, zelfopoffering, en veel meer van zulke mooie idealen gaan hand in hand met wreedheid, onderdrukking, gruwelijk onrecht en het op grote schaal onderwerpen van de weerloze volkeren der aarde. De rechtsstaat, eerlijkheid en rechtvaardigheid lijken slechts geldige valuta voor de Westerse landen intern. Op het gebied van internationale relaties worden ze echter als niets meer beschouwd dan stupide en obsoleete termen, die alleen naïevelingen serieus nemen.

— Hazrat Mirza Tahir Ahmadth

KHALIFATUL MASIH IV

Christianity: a Journey from Facts to Fiction. Londen: Islam International Publications Ltd. 1994; 191

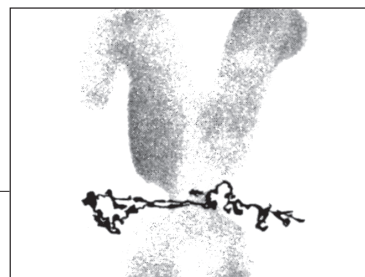
daarom uw plicht en wijk niet van de waarheid af en neem alle riten in acht.' Daarop verzocht hij de discipel hem een graf te bouwen, en zijn benen strekkende naar het Westen richtte hij zijn gezicht naar het Oosten en gaf de geest.

De naam 'Babad' schijnt in de plaatselijke taal 'tweeling' te betekenen, hetgeen weer kan duiden op de discipel Thomas.

Over het graf staat verder in het geschiedenisboek *De Grote Geschiedenis van Kashmir*, uit ongeveer 1750 n.Chr.:

*Het graf ... staat algemeen bekend is als dat van een profeet die tot de bewoners van Kashmir was gezonden, en de plaats wordt beschouwd als het heiligdom van een profeet. Hij was volmaakt in vroomheid, rechtvaardigheid en toewijding: hij was door God tot profeet verheven en was werkzaam tot de Kashmiri's te prediken. Zijn naam was Yus Asaph.*⁴

En zo eindigt vandaag ons verhaal over Jezus^a, de Messias van de Kinderen Israëls. Er is nog veel meer over te vertellen, maar daarvoor hebben we vandaag niet de tijd.

Bloedsproten op de lijkwade van Turijn tonen aan dat het hart van de betrokken persoon nog werkte. (bron: Kersten en Gruber 1993)

Holger Kersten en Elmar Gruber

Ik had ook beloofd aandacht te besteden aan het recente onderzoek van de Duitse wetenschappers Kersten en Gruber, dat zij hebben gepubliceerd in het boek *Het Jezus Komplot*.⁵

Hiernaast ziet u een reproductie van de 'lijkwade van Turijn' op ware grootte. De doek wordt al eeuwenlang beschouwd als de doek waarin Jezus werd gewikkeld nadat hij van het kruis werd afgenomen.

Het Jezus Komplot beschrijft het onderzoek van Holger Kersten en Elmar Gruber, naar deze lijkwade. Holger Kersten schreef ook een boek genaamd *Jezus leefde in India*.⁶

Het eerste punt dat Kersten en Gruber in hun boek over de lijkwade maken is dat hij wel echt is. Ze beargumenteren in het boek dat juist de datering van de lijkwade die in 1988 in opdracht van het Vaticaan werd gedaan, vervalst was. Kersten en Gruber onderbouwen hun stelling met ander wetenschappelijk onderzoek. Het motief voor het vervalsen van het onderzoek, aldus Kersten en Gruber, was te voorkomen dat het idee van Jezus^a 'wederopstanding' onhoudbaar zou worden, waardoor de kerk haar bestaansrecht zou verliezen.

Het tweede punt is namelijk dat de afbeelding op de lijkwade iemand voorstelt die nog leeft. Dit wordt duidelijk uit de afdrukken van het bloed dat nog uit de wonden vloeit. Dat betekent dat het hart nog werkte. Het bloed uit de wond in de zij heeft zich verzameld in de holte tussen rug en zitvlak; dat kon alleen daar terecht komen als het vloeide terwijl het lichaam al horizontaal lag; ná de kruisafname. Dat geldt ook voor het bloed uit de hiel; dit is met name een plek waaruit nooit bloed zou vloeien als het hart niet meer zou werken. Dit zou betekenen dat Jezus^a nog leefde bij de kruisafname. Zijn wederopstanding moet dan gezien worden als een medisch wonder, dat echter de christelijke verlossingsleer obsoleet verklaart.

Het derde punt dat ik uit dit boek wil bespreken is heel interessant. Volgens Kersten en Gruber zijn de Evangelie verha-

len, en met name het Johannes-Evangelie opzettelijk geschreven zodat ze op twee manieren kunnen worden gelezen. De evangelienschrijvers wisten waarschijnlijk wel de waarheid over de zogenaamde 'Opstanding', maar schreven tegelijkertijd onder druk van de dogma's die de Kerk tegen die tijd al had aangenomen. Deze spanning heeft een dubbele bodem opgeleverd in de Evangelie verhalen.

Het is vandaag de dag voor Pinksteren, een dag die in verband staat met de hemelvaart van Jezus^a. Ik heb er aan het begin van de lezing al op gewezen dat de hemelvaart van Jezus in het Evangelie van Lucas niet wordt vermeld. In feite wordt het door niet één Evangelie vermeld. De Hemelvaart wordt alleen gesuggereerd in een korte passage in het eerste hoofdstuk van het boek Handelingen:

En ... hij [werd] opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel staarden, terwijl hij henenvoer, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? (Hnd. 1:10-11)

De 'mannen in witte klederen' worden traditioneel gezien als engelen. Volgens Kersten en Gruber waren het de 'Essenen' oftewel de 'genezers' van de broederschap van Jezus^a, die altijd in het wit gekleed gingen.

Verder legt het Johannes Evangelie een duidelijke dubbele bodem in het verslag van de begrafenis. Ik lees voor:

En daarna vroeg Jozef van Arimathea, een discipel van Jezus, maar in het verborgen uit vrees voor de joden, aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen; en Pilatus stond het toe. (...) En ook kwam Nikodemus, ... en hij bracht een mengsel mede van mirre en aloë, ongeveer honderd pond. Zij namen dan het lichaam van Jezus en wikkelde het in linnen windsels met de specerijen, zoals het bij de joden gebruikelijk is te begraven. (Joh. 19:38-40)

De schrijver van het Evangelie zegt dat de arts Nicodemus dertig kilo aloë en mirre gebruikte om iemand te 'zalven' voor een

De schrijver van Johannes zegt dat de arts Nicodemus dertig kilo aloë en mirre gebruikte om iemand te ‘zalven’ voor een begrafenis (Joh. 19:39). Dat zijn dertig literflessen vol!

begrafenis (Joh. 19:39). Dat zijn dertig literflessen vol! Gewoonlijk werd een te begraven lichaam bij de joden gezalfd met olie. Aloë stond ook in die tijd al bekend als een wondhelende plant, en Mirre als desinfecterend. Rara dus waarvoor dertig kilo hiervan moest dienen!

Dit punt verraadt volkomen de ware gang van zaken in het graf, maar het Evangelie moffelt dit opmerkelijke feit onmiddellijk weer weg met de zin: ‘zoals het bij de joden gebruikelijk is te begraven’ (Joh. 19:40). Maar dit was helemaal niet de gebruikelijke manier om iemand te begraven!

De kritische lezer zou nu kunnen denken dat de schrijver van dit Evangelie gewoon niet op de hoogte was van de joodse traditie van begraven. Maar het verrassende aan dit Evangelie is dat de schrijver in het hoofdstuk over de begrafenis van Lazarus laat zien dat hij wél precies weet hoe een joodse begrafenis in zijn werk gaat. Volgens Kersten en Gruber zijn de twee verschillende begrafenissen opgenomen in het Evangelie om de oplettende lezer in staat te stellen de ware gang van zaken te begrijpen.⁷

Kersten en Gruber zeggen ook dat uit taalonderzoek blijkt dat het woord dat in de Bijbel wordt gebruikt voor ‘opstanding’ tenminste dubbelzinnig is en ook iets heeft betekend als ‘weer tot leven wekken’ in de zin van ‘genezen’.⁸

een poort naar vrede

Ik wil nu deze lezing afsluiten met een beschouwing over de betekenis van deze ontdekkingen voor onze wereld. We weten dat het belangrijkste obstakel voor overeenstemming over religie, de positie van Jezus^a is. De joden zeggen dat zijn kruisdood (op grond van Deut. 21:23) bewijst dat hij vervloekt is door God en hij derhalve een valse profeet moet zijn geweest. Christenen zeggen dat hij inderdaad door God werd vervloekt, niet omdat hij vals was, maar omdat hij boete deed voor iedereen die zou geloven dat hij God was en voor hun gestorven was (Galaten 3:13). De profeet Mohammed^s stelde echter dat beide interpretaties onjuist zijn. Dat Jezus^a een groot profeet van God was en daarom nooit vervloekt kan zijn geweest. In de Heilige Koran staat dat hij niet aan het kruis stierf (4:158), maar dat God hem redde en hem bracht naar een ‘hoog plateau met groene weiden en bronnen’ (23:51).

Mohammed^s zei ook dat God een gezalfde zou sturen onder de moslims. Een teken van hem zou zijn dat hij de misverstanden omtrent Jezus^a zou rechtzetten. Wij zijn de Ahmadi moslims en wij brengen u de boodschap dat dit teken van God is gekomen.

De positie van Jezus^a is zo cruciaal, dat het lijkt alsof God ten teken hiervoor, het vuur van oorlog heeft aangestoken waar hij geboren werd, in Jeruzalem, en één waar hij overleden is, in Kashmir.

Als we het eens kunnen worden dat hetgeen Mohammed^s over Jezus^a heeft gezegd, waar was, en hetgeen Mohammed^s over de

Mohammed^s zei ook dat God een gezalfde zou sturen onder de moslims. Een teken van hem zou zijn dat hij de misverstanden omtrent Jezus^a zou rechtzetten.

toekomst profeteerde uitgekomen is, dan kunnen joden, christenen en moslims het eens worden over hun religie. Dat zou een grote stap zijn naar vrede in de wereld. Wij zeggen: Mozes^a was waar, Jezus^a was waar en Mohammed^s was waar.

Einstein zei: Schoonheid is het beste bewijs. U bevindt zich momenteel bij de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. ‘Ahmadiyya’ betekent ‘het allerbemiddelijkt’. Ik zeg u nu uit mijn eigen ervaring dat deze gemeenschap de mooiste gemeenschap ter wereld is. Wij geloven dat God deze gemeenschap heeft gezonden als een veilige plaats temidden van de verwarring en het geweld van deze tijd, en als een uitgangspunt om vrede te stichten in de wereld. Het verhaal dat ik u vandaag verteld heb, is één van de poorten die toegang geven tot deze vrede.

Ik hoop dat ik er in ben geslaagd om deze poort vandaag voor u te openen. Deze poort zal open blijven in de komende eeuw, als God het wil, als een baken van waarheid en vrede voor de wereld. *Amen*.

Deze tekst is een bewerking van de toespraak die werd gehouden op de 22e Jaarlijkse Bijeenkomst van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland, op zaterdag 18 mei 2002, in nationaal centrum Baitunnoor te Nunspeet. Een uitgebreidere analyse van het leven van Jezus^a vindt u in het boek *Waar Stierf Jezus?* door JD. Shams, verkrijgbaar bij onze regionale afdelingen.

VOETNOTEN

1. Frazer JB. Historical and Descriptive Account of Persia and Afghanistan. New York 1843; 298
2. Docker RB. If Jesus did not die upon the Cross? Londen: Robert Scott 1920; 75-76
3. Shiv Nath Shastri (vert.). Bhavishya Maha Purana. Bombay: H.H.Maharajah Sir Partap Singh van Kashmir 1910
4. Tarikh-i-Azami-ye Kashmir; p. 82
5. Kersten H. en Gruber E. Het Jezus Komplot. Deventer: Ankh Hermes 1993.
6. Kersten H. Jezus leefde in India. Deventer: Ankh Hermes.
7. Het Jezus Komplot, p. 255-259
8. Ibid, p. 297-298

Het graf van Yus Asaph^a aan de Khan-Yar Straat te Srinagar.

¹ In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

² Alle lof behoort aan Allah, Die het Boek aan Zijn dienaar heeft geopenbaard, gaaf en volmaakt.

³ Volmaakt (in leiding), om te waarschuwen voor Zijn gestrenge kastijding en de gelovigen die goede werken verrichten de blijde tijding te brengen dat zij een uitstekende beloning zullen ontvangen.

⁴ Die zij zullen smaken in eeuwigheid.

⁵ En om diegenen te waarschuwen, die zeggen: 'Allah heeft Zich een zoon genomen'.

⁶ Zij hebben er geen kennis van en hun vaderen evenmin. Erg is het woord, dat uit hun mond komt. Zij zeggen slechts onwaarheid.

⁷ Misschien zult gij uit droefheid over hen sterven, omdat zij niet in deze Boodschap geloven.

⁸ Voorwaar, Wij hebben al hetgeen op aarde is tot haar sieraad gemaakt om te beproeven wie van goede werken is.

⁹ En zie! Al hetgeen daarop is, zullen Wij tot dode stof veranderen.

¹⁰ Denkt ge, dat de lieden van de Spelonk en van de Inscriptie geen wonder onder Onze tekenen waren?

DE HEILIGE KORAN: AL KAHF 18:1-10

De Heilige Profeet^s zeide: Eenieder, die de eerste tien verzen leert van het hoofdstuk *Al-Kahf*, zal bescherming vinden tegen de Antichrist.

MUSLIM / ABU DAUD

De Heilige Profeet^s zeide: 'De ezel waarop de Antichrist rijdt, zal zowel over land reizen als op water. Over land zullen wolken hem vergezellen, voor zowel als achter' (*Kanzul Ummal* VII; 267). Dit is een beschrijving van stoomtreinen en – schepen. Transport met behulp van stoom kan zowel over land reizen als over water. Toevallig staan deze transportmiddelen speciaal ter beschikking van de christelijke missionarissen. (...) [Zij] reisden naar verschillende delen van de wereld om kennis van de Bijbel te verspreiden. Hun leer is de leer van de Antichrist. (...)

[De verzen uit hoofdstuk *Al-Kahf*] bevatten een weerlegging van het christendom. (...) Dit toont aan dat ook volgens de Heilige Profeet^s, de verschijning van de Antichrist, de verschijning is van christelijke propagandisten.

Het grootste obstakel om de kwestie van de Antichrist te begrijpen is de veronderstelling waaraan velen lijden, dat de Antichrist een machtig individu is of een soort superman. Dit is hij niet; zelfs niet volgens de Arabische woordenboeken. Om maar twee bronnen te citeren:

'De *Dajjal* (Antichrist) is de naam van een grote groep die zich door middel van grote aantallen over de aarde zal verspreiden. En volgens sommige bronnen is het de naam van een groep die voortdurend de goederen die ze verhandelt, van het ene naar het andere deel van de aarde verplaatst. (*Taj*)

'De *Dajjal* is een grote groep'. (*Aqrah*)

[De Antichrist] zou aan één oog blind zijn ... De éénogige Antichrist is een groep mensen die het ontbreekt aan spiritueel inzicht. In spirituele symboliek staat de rechterkant voor religie en deugd. Als de Antichrist geen rechteroog heeft, symboliseert hij mensen zonder enig geestelijk begrip of spirituele visie.

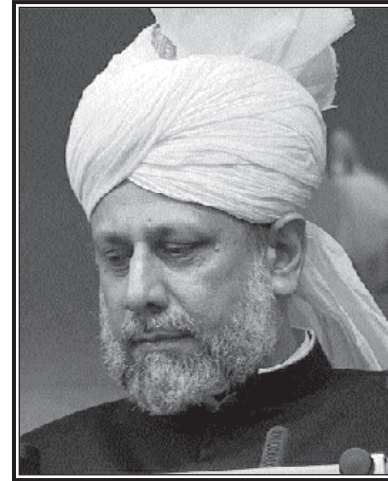
— Hazrat Mirza Bashiruddin
Mahmud Ahmad^{ra}

KHALIFATUL MASIH II
Invitation to Ahmadiyyat. Londen: Islam International
Publications Ltd. 1997; 104, 118

Daarom kunnen wij niet anders dan te erkennen dat God het zo heeft gewild en het zo is voorbestemd, dat dit heldere wapen en deze onthullende waarheid, die het geloof in het Kruis vernietigen, aan de wereld gegeven zouden worden door de Beloofde Messias. Want de Heilige Profeet^s had voorzegd, dat het geloof in het Kruis niet zal ondergaan, noch zou het worden tegengehouden, voordat de Beloofde Messias verschenen zou zijn. En het zou de Beloofde Messias zijn, onder wiens handen het Kruis zouden worden gebroken. De bedoeling van de profetie was, dat God bij de verschijning van de Beloofde Messias omstandigheden in gang zou zetten, die de ware gang van zaken omtrent de kruisiging zouden onthullen. Dan zou het einde gekomen zijn, en het geloof in het Kruis zou zijn dagen hebben vol-eindigd. Echter, niet door oorlog en geweld, maar door hemelse bemiddeling, die zichzelf kenbaar zou maken in de wereld in de vorm van argumenten en nieuwe ontdekkingen. Dit is de betekenis van de overlevering uit Bukhari en andere boeken. Het was daarom onvermijdelijk, dat de hemel deze sluitende bewijzen en getuigenissen niet zou onthullen tot de tijd van de Beloofde Messias. En aldus is geschied. Vanaf de tijd van de Beloofde Messias zullen steeds meer ogen zich openen en nadenkende mensen zullen het vraagstuk overpeinzen. Want de Messias van God is gekomen. Het verstand moet worden gescherpt, harten moeten op hun hoede zijn. Schrijfpennen moeten met verve ter hand worden genomen, en allen moeten zich aangorden ten strijde. De rechtvaardige zal begrip worden gegeven en al wie wil zal inzicht ontvangen. Want hetgeen in de hemel schittert, zal ook de aarde verlichten.

—*Hazrat Mirza Ghulam Ahmad*^{as}

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI
Jesus in India. Londen: The London
Mosque 1978; 61.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielende leiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op 22 april 2003 werd de vijfde en huidige *khalifa* benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de

gemeenschap voor het omvangrijke netwerk van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (MTA) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak Moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

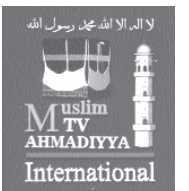
Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4
Positie: 13 Graden Oost
Beam: Wide | Systeem: Digitaal
Videofrequentie: 10722 MHz
Polarisatie: Horizontaal
Video PID: 1004
Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404, Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*
P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN UK
T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249
E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>

Een kritische benadering is van essentieel belang om de christelijke wereld te redden van een dramatische morele ondergang, waarvan het tij zo moeilijk valt te keren. Volgens mijn analyse verliezen de jongeren van deze tijd in hoog tempo hun geloof in God. (...) Het moreel besef van een mens wordt altijd beheerst en bewaakt door zijn of haar geloof in God. Is dit geloof zwak, gebrekkig of scheelt er iets aan, dan worden normen en waarden in dezelfde mate aangetast. Als het geloof in God bijvoorbeeld botst met ons seculiere begrip van de wereld en met hetgeen gezond verstand ons zegt, wordt langzaam maar zeker de kwaliteit van het geloof in God uitgehold, met een evenredig negatief effect op het moreel besef.

—*Hazrat Mirza Tahir Ahmad*^{rh}

KHALIFATUL MASIH IV

Christianity: a Journey from Facts to Fiction. Londen: Islam
International Publications Ltd.
1997; 3-5

al-islam

leert:

- gelijkheid van alle mensen
- geen dwang in de godsdienst
- eerbied voor alle profeten
- universele broederschap
- geen zonde als erfenis
- de onmetelijke liefde en genade van God
- de Beloofde Messias is gekomen